

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9050

гр. София, 17.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 17.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **8173** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по жалба от инж. Б. Г. А. срещу Решение №ППН-02-177 от 02.07.2021г. на Комисия за защита на личните данни, с което същата се е произнесла частично по подадена от лицето предишна жалба №ППН-02-177 от 06.03.2018г. , с твърдения, че е налице нарушаване на обработката на личните му данни от страна на [фирма] и [фирма].

Решението има за предмет частично жалбата на А. в частта ѝ, върната за ново разглеждане на КЗЛД, съгласно Определение 5444/19.07.2019г. по АД 2112/2019г. на АССГ. С последното е прието, както следва:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба от Б. Г. А., в която, наред с липсата на отговор по заявление с вх.№Г-2929/08.02.2018г. по реда на чл.29 от ЗЗЛД, се твърди, че [фирма] притежава и обработва негови лични данни, съдържащи се в нотариален акт за неговия имот, в нарушение на ЗЗЛД и въпреки изричното му противопоставяне; включително като предоставя същите и на трети лица – [фирма].

С оспорената в това производство част от Решение №ППН-02-177/2018г. от 25.01.2019г. на Комисия за защита на личните данни, е приета жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А. за недопустима в частта отнасяща се до обработване на лични данни в нарушение на чл.2, ал.1 ЗЗЛД, тъй като твърдяното нарушение е описано по общ начин, без посочване на каквито и да е било параметри, от което не става ясно в какво се изразява то спрямо дружеството и не е уточнено по преписката, и прекратява производството по нея на основание чл.56, ал.2 във вр. с чл.30, ал.2 във вр. с чл.27, ал.1, т.6 АПК.

Съдът извел, че съгласно чл.197 АПК, изричният отказ на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане за издаване на индивидуален административен акт, какъвто съгласно чл.21, ал.3 АПК е и удостоверението за

наследници, може да се обжалва чрез него пред съда от лицето, направило искането, в 14-дневен срок от съобщаването му. В случая няма данни за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че жалбата му е подадена в срок. По съществуващото на жалбата съдът взе предвид следното:

В сигнала до КЗЛД се съдържат достатъчно данни, от които да се направи извод, че жалбоподателят твърди, като извършено от [фирма] нарушение, обработването на негови лични данни, вкл. такива съдържащи се в негов нотариален акт, без негово съгласие или друго правно основание за това, като съхранява същите и ги е разкрило като ги е предало на трето лице - [фирма].

Съдът приел, че са налице основания за разглеждане на жалбата на лицето КЗЛД по същество, поради което отменил Решение №ППН-02-177/2018г. от 25.01.2019г. на Комисия за защита на личните данни, в частта му, с която е приета жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А. за частично недопустима и изпратил преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне по жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А., в горепосочената част.

В тази връзка е проведено производството пред КЗЛД и е издадено оспореното в настоящото производство Решение именно с посочения предмет – извършено ли е от [фирма] нарушение при обработването на негови лични данни, вкл. такива съдържащи се в негов нотариален акт, без негово съгласие или друго правно основание за това, като съхранява същите и ги е разкрило като ги е предало на трето лице - [фирма].

В хода на делото е депозирана молба от страна на жалбоподателя, по която съдът е заявил, че ще се произнесе в закрито съдебно заседание за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

След запознаване със същото, съдът намира, че се явява неотнормено за настоящия спор.

Поставените въпроси касаят приложението и съдържанието на Директива 2011/83/ЕС, вкл. въпроси относно периода до транспонирането ѝ; наличието на суспендиращ ефект по отношение на националното законодателство и момента, в който той е произведен; установяването на наличието на злоупотреба с господстващо положение по отношение на правоотношения, свързани с технологични разходи за сградна инсталация и титуляра им; съответствие с друга Директива на 2012/27/ЕС и на Съвета относно енергийната ефективност и тълкуване на чл. 7, пар.1 във връзка с чл. 6 от Д 2011/83/ЕС във връзка с т. 61 от Решение от 05.12.2019г. по обединени дела C-708/17г. и C-725/17г. на СЕС.

Съгласно чл. 628 от ГПК, националният съд отправя преюдициално запитване до СЕС когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейския съюз.

Предметът на настоящото производство бе очертан по-горе и той е свързан с наличието на нарушение по смисъла на ЗЗЛД и Регламент №679/ЕС//2016г. от страна на ответниците по преписката.

На първо място, съдът приема, че това е приложимият регламент, респ. нормативен документ на ЕС, по чието тълкуване и прилагане за нуждите на настоящия случай не е налице нито колебание, нито спор относно валидността му.

Цитираните директиви уреждат правоотношения, свързани с правата на потребителите и енергетиката. Последните нямат за предмет обработването на

личните данни, за които приложим е цитираният Регламент. Още повече, уредените с тях правоотношения, вкл. цитираните параметри за определяне на разходите по ползване на топлинна енергия за общи части, могат да бъдат предмет на разглеждане в настоящия казус.

Мотивите на органа в оспореното решение, с което се разглежда частично заявения спор, тъй като са налице предходни валидни произнасяния, касаят наличието на облигационни договорености, съответно на законови норми, по повод които е направен анализ на ползването на личните данни, с оглед което тълкуването на други и различни норми и тяхното съответствие с посочените европейски нормативи, не може да бъде предмет на производството.

В посочения контекст, съдът намира, че ако жалбоподателят счита, че е налице несъответствие в действащия Закон за енергетиката спрямо приложими европейски норми, следва да заяви търсената защита за установяването в съответно съдебно производство, което да заведе срещу институциите, респ. дружествата, които твърди, че нарушават правата му по конкретното облигационно правоотношение по подаване на топлинна енергия. На плоскостта на защитата на личните му данни, такива противоречия не се установяват. Нещо повече, правоотношенията относно личните данни на европейски нормативно ниво са уредени с Регламент, който е с пряко и непосредствено действие на територията на страните – членки от ЕС.

По изложените съображения, съдът приема, че не са налице данни и предпоставки за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

Воден от горното и на основание чл. 629, ал.2 от ГПК, съдът

НЕ УВАЖАВА искането, направено от Б. Г. А. за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по АД № 8173/2021г. по описа на АССГ.

Определението не подлежи на оспорване.

Преписи да се връчат на страните.

СЪДИЯ: